

ad § 6.

Med Hensyn til Forsjrgelsen af de ved Statsbanerne ansatte Funktionærer efter deres Afstedigelse samt angaaende Forsjrgelsen af bemeldte Funktionærers Enker gjælde for Tiden forskjellige Bestemmelser ved de jydsk-syenske og de sjællandske Statsbaner.

For de jydsk-syenske Statsbaners Vedkommende er det nævnte Forhold ordnet ved et af Indenrigsministeriet under 10de Mai 1869 udfærdiget Regulativ. Ifølge dette er enhver ved Banerne fast ansat Bestillingsmand, der oppebærer sin Lønning maanedsvis, forpligtet til at anvende mindst 10 pCt. af den ham tillagte Løn til Alderdomsforsjrgelse og Forsjrgelse for sine Efterlevende, dog saaledes, at der ikke tages Hensyn til, hvad han til udelukkende Forsjrgelse for sine Efterlevende anvender mere end 5 pCt. Fritagelse for den ommeldte Forpligtelse kan dog af Indenrigsministeriet tiltaas den Bestillingsmand, som godtgjør, at han er i Besiddelse af en tidligere erhvervet Pension, Livrente eller anden sikker Forsjrgelse for sig eller Hustru og Børn. Naar Bestillingsmanden afstediges, inden han har opnaaet en Alder af 55 Aar, udbetales det opsparede Beløb ham kontant. Efter Afstedigelsen i en ældre Alder, skal der for hans Tilgodehavende erhverves en Livrente for ham, og dersom han er gift, for hans Hustru ligeledes en Livrente eller en Overlevelsesrente eller en ved Mandens Død forfaldende Kapital, saaledes at omtrent $\frac{1}{3}$ af den opsparede Sum anvendes til Forsjrgelse for Hustruen. Dør Bestillingsmanden i Tjenesten og efterlader Enke, skal der for den opsparede Sum indkjøbes en Livrente for hende. Efter Omstændighederne kan dog indrømmes kontant Udbetaling af endel af Summen. Efterlader Bestillingsmanden ikke Enke, men Børn under 18 Aar, skal der for hvert Barn indkjøbes en lige stor aarlig Livrente, ophørende med Barnets fyldte 18de Aar.

Ved Lov af 29de Marts 1878 er det bestemt, at Lønningsafdragene kunne indsættes i Statskassen til Forrentning for de Paa-gjældende med 5 pCt. aarlig.

Den omhandlede Forsjrgelsesmaade har i det Hele vist sig uhenstgmaessig. Den er for det Første særdeles byrdefuld for Bestillingsmanden, idet den lægger Beslag paa 10 pCt. af hans Lønning. Den har derhos den Mislighed, at det er aldeles usikkert, hvor stor hans og hans Enkes Forsjrgelse vil blive i Tilfælde af hans Afstedigelse eller hans Død. Forsjrgelsens Størrelse afhænger nemlig ikke som ved Pensionsberetigelse alene af hans Tjenestetid, men tillige af den Alder, hvori han afstediges, idet det samme Beløb giver en forskjellig Livrente, større eller mindre, Alt efter Alderen. Bliver han utjensidigtig eller dør efter en ikke meget lang Tjenestetid, vil den opsparede Kapital, naar den konverteres til en Livrente, ikke yde ham, eventuelt hans Enke, den allertaveligste Forsjrgelse. Dette er godtgjort ved de hidtidige Erfaringer, og da Livrenten saavel for de afgaaede Bestillingsmænd som for de Afdødes Enker i saagodt-som alle hidtil forefaldne Tilfælde vilde være bleven høist ubetydelig, har man udbetalt dem det opsparede Beløb, for at de muligvis ved Hjælp af Summen kunde blive i Stand til at skabe sig en Existent.

Der er søgt at raade Bod paa dette Forhold ved at tillade, at Halvdelen af Forsjrgelsesafdraget efter Vedkommendes Andragende benyttes til Erhvervelse af en Livs-forsikring. Herved kan der nogenlunde sørges for Enken, men Forholdet har den Ulempe, at, hvis Embedsmanden afgaar fra Tjenesten, inden samtlige Præmier ere betalte, vil han være slettere stillet, end om han ikke havde forsikret sig; thi han vil da som oftest være ude af Stand til at fortsætte Præmiebetalingen og maa realisere Forsikringen med Tab.

Da de omhandlede Bestemmelser ikkun have været gjældende siden den 1ste April 1869, skal man alene anføre nogle Exempler paa, hvilkken Livrente der nu vilde kunne erhverves for enkelte Funktionærers Vedkommende, der ere blevene ansatte omtrent ved dette Tidspunkt eller kort derefter: